

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXIX. De Damaso Romano Episcopo & Ursino: & quomodo seditione
Romae propter illos factâ, plurimi interfecti sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. ιθ'.

Περιδιαμαζεῖ τὸν ῥώμην, καὶ πρέπειν ὅπως διὰ αὐτῆς ταραχῆς καὶ
σαλιγάνων τὸν ῥώμην προμένειν, φόνος τολμής επικο-
λασθεῖν.

TOΙΟῦ βασιλέως θαλενίνιαν ἱσύχως
διάγονοι θεομάρτυρες σκοτώλοι θεο-
πον, δάμασθει τὴν λιβερον τὴν τὸν Πτολομούντης ιε-
ρωσιν τὸν τὴν ῥώμην ἐδέξατο· ἐφ' ἐσωάτην
ταραχθῆναι τὴν τὴν ῥώμην σκυλητούσιαν, διὸ τοι-
αυτὸν αἰτίαν ἡρσινος τὸν τὸν αὐτῆς σκυλητούσιας
διάκονος, ὑπόψιφος γέγονεν, ἵνα καὶ Πτολο-
γῆς Πτολομόπολες ἐγίνετο ἐπεὶ ἐν περιοχείῳ δά-
μασθεῖς, μὴ φέρων ὁ ἡρσινος τὴν τὸν ἐλπίδος δύτο-
ντιναν, τοῦτο συστάθει τῇ σκυλητούσιᾳ ἐπειδή α-
στηπεῖθε πνάς ασθμάς ἐπισκόπους, τὸν τοῦτο
εἰς τοῦ χεροῦ τοῦ σκυλητούσια, ἀλλὰ τὸν λοπορύφων τοπῷ τὸν βα-
σιλικῆς, ἐπικαλεμένης σκύλης τέττας δὴ γε-
ννήματος, διχόνοια τὸν λαὸν σκεπάστησεν· ἐσα-
σιαζον τὸν περιόδον τοὺς, καὶ διὰ πνάς ἡ αἱ-
ρεσιν, ἀλλὰ περὶ τὸν μόνον τὸν ὄφειλός τὸν ἐπισκό-
πον ἔροντας ἐγκρατῆς γένεται· ἐντεθεῖν τὸν συμ-
πληγάδες τὸν ὄχλον ἐγίνοντο· ὥστε καὶ τῆς τοῦ
τοῦτοπολεμοῦ πολλὰς λοποθανεῖν, καὶ διατέτο-
το πολλὲς λαῖς τε καὶ κληρονόμους τοῦτο τὸ τόπος
ἐπαρχίας μαζικῶν πυρωρθῆναι, καὶ ἔτετον τὸν
τόπον ἡρσινον παύσασθε τὸν ἐπιχερήσεως, καὶ κα-
ταστατῆναι τὸν βεληθέντας ἀκολεύσται
αποτέλεσθαι.

Κεφ. Λ'.

CAPUT XXIX.

De Damaso Romano Episcopo & Ursino: &
quomodo seditione Roma propter illos fa-
cta, plurimi interficiuntur.

CUM Imperator Valentinianus in
summa tranquillitate degeret, nulli
sectæ ac religiori molestiam exhibens,
Romæ Damasus post Liberium Episco-
patus administrationem suscepit. Sub
quo Romanæ Ecclesiæ gravis orta est,
perturbatio, hujusmodi ex causa. Ursi-
nus quidam ejusdem Ecclesiæ diaconus,
cum de eligendo Episcopo ageretur, in-
ter alios nominatus fuerat. Qui cum
Damasum sibi prælatum videret, agre-
terens quod spe suâ excidisset, seorsim
ab Ecclesiæ conventus agere instituit: &
obscurus quibusdam Episcopis persuasit,
ut ipsum in occulto ordinarent. Ordina-
tus est itaque, non in Ecclesiæ, sed in se-
creto loco Basilicæ quæ Sicinii vocatur.
Quod factum maximam dissensionem
inter cives excitavit. Dissidebant autem
non ob fidem aut propter aliquam heres-
sin, sed de hoc tantum, uter illorum
episcopalem sedem obtinere deberet.
Hinc crebra utrinque jurgia &
conflictus vulgi existere, adeo ut ex ea
concertatione plurimi interierint.
Quam ob causam multi, tum clericī,
tum laici, à Maximino tunc Praefecto
urbis supplicio affecti sunt. Atque ita
tum Ursinus à conatu suo abstinuit,
tum, qui illius partes sequebantur, pe-
nitens quieverunt.

CAP. XXX.

Quomodo post mortem Auxentii Mediolanensis
Episcopi, cum orta esset sedatio ob electionem fu-
ture Antistitis, Ambrosius Praeses Provincie
qui ad sedandum tumultum cum militari manu
perrecesserat, communis omnium suffragio & ipsius
Valentiniani Imp. consensu, Episco-
pus factus est.

SUB idem tempus Mediolani aliud
quiddam contigit memoratu di-
gnissimum. Mortuo enim Auxentio Ec-
clesiæ illius Episcopo qui ab Arianis fue-
rat ordinatus, iterum Mediolanenses
in eligendo Episcopo tumultuari cœpere:
magisque inter illos contentio ex-
citata est, alias alium eligere studen-
tibus. Cumque ob id conflata esset sedi-
tio, Rector Provinciæ qui Consularis

Τὸν δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, έπειτα μηνίς
αἴσιον τὸν τὴν μεδιολανικὴν σωματεῖν γένεται
τελεθῆναι τὸν τὸν αὐτὴν ἐπισκόπον
αὐξεντίαν, ὃς τὸν τὸν αἰρεσιανὸν κεχειρόνη-
το, παλαιὸν τὸν τὴν μεδιολανικὴν ἐπιλογῆς
ἐπισκόπον ἐταραχοῦντο· πολλοὶ τε ἦν αὐτοῖς
ἡ φιλονίκια, ἀλλων τοσοῦταλλοις πολ-
λοῖσιν· ὡς δὲ τοῖς τέττας σάσις ἐγίνετο, ἐν-
λαβεῖσις ὅτι ἐπαρχίας ἀρχων, τὸν ὕστερον